

ဃ။ သက္ကစ္စဝဂ်

[ဤမှ နောက်၌ ဆွမ်းစားမှုနှင့် စပ်သော သိက္ခာပုဒ်များ လာလိမ့်မည်။]

သက္ကစ္စဘုဉ္ဇနသိက္ခာပုဒ်။ ။ကိုရင် ဗုဒ္ဓရက္ခိတ....မကျန်းမာသူ
တို့သည် ထမင်းစားသော အခါ
မစားချင့် စားချင့် စားလေ့ရှိကြ၏။ ရဟန်း သာမဏေတို့မှာ
ကျန်းမာနေလျှင် ထိုကဲ့သို့ မစားချင့် စားချင့် မစားဘဲ
ကောင်းမွန်စွာ (စိတ်ပါလက်ပါ) စားရသည်။ [သက္ကစ္စ=လေး
လေးစားစား + ဘုဉ္ဇန=စားခြင်း]

ပတ္တသညီဘုဉ္ဇနသိက္ခာပုဒ်။ ။ကိုရင် ဗုဒ္ဓရက္ခိတ.... ဆွမ်းစား
သောအခါ ဟိုကြည့်သည်ကြည့်
ကြည့်၍၎င်း၊ ငေး၍၎င်း မစားရ။ ဟိုကြည့် သည်ကြည့်
ကြည့်၍၎င်း၊ ငေး၍၎င်း စားနေလျှင် သပိတ်ထဲသို့ ဆွမ်း
ဖြစ်စေ ဟင်းဖြစ်စေ ထည့်နေသည်ကိုလည်း မသိ၊ ထည့်ပြီး
သည်ကိုလည်း မသိဘဲ ဖြစ်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် သပိတ်၌
အမှတ်သညာ ထား၍ စားရသည်။ [ပတ္တသညီ=သပိတ်၌
သညာရှိသည်ဖြစ်၍ + ဘုဉ္ဇန=စားခြင်း။]

သပဒါန သိက္ခာပုဒ်။ ။ကိုရင် ဗုဒ္ဓရက္ခိတ.... ဆွမ်းစားသော
အခါ သပိတ်ထဲမှာရှိသော (ပန်းကန်
ပြားထဲမှာ ရှိသော) ဆွမ်းကို ဟိုနားကယူလိုက် သည်နားက
ယူလိုက်နှင့် မစားရ။ အစမှစ၍ အစဉ်အတိုင်း ယူစားရသည်။
သူတပါးအား ပေးလိုလျှင်ကား ယူချင်တဲ့ အပိုင်းကို ယူ၍
ပေးနိုင်ပါသည်။ [သပဒါန=အစဉ်အတိုင်း။]